

2024-12-05, torsdag

Sista frukosten på trevliga hotellet i *Kathmandu*. Hade föravtalat taxi med en som brukade vänta utanför hotellet och kört mig tre gånger innan. Inga problem. Vanligt köande på flygplatsen. Planet fullt, varmt och obehagligt (ej omöjligt) trångt för mig. Starten blev en timme försenad, då vi satt i planet. Suck. Bara tålamod. Jag satt bredvid en trevlig nepalesisk man som arbetade som naturguide med att visa tigrar m.m. En och en halv timmes flygning sen. Tyvärr på vänster-sidan av planet (mot söder) så ingen utsikt mot *Himalaya* som på ditresan.

Framme på *Indira Gandhi-flygplatsen* i *Delhi*. Långt att gå, säkerhetskontroll, fingeravtrycks-automatkrångel, papper att fylla i, kö, migration. Fick stora väskan. Avstod SIM-kort nu pga kö. Köpte indiska rupies och betalade 10 % påslag.

Gick ut från flygplatsen medan mörket kom. Hittade nöjd till en disk för officiell taxibokning. Bara en före mig i kön, men det tog lite tid. Då kom en man och erbjöd ”Taxi to city center, 1000 rupies.” (130 kronor, det är ganska långt). Nu var jag trött efter transporten, och min hjärna fungerade redan sämre. Jag sa då ”ja” spontant. **Därmed gick det fel.** Jag följde med honom, han drog väskan och var artig. Lite långt att gå. Kom sen fram till en bil som inte var märkt taxi, med en förare. Då orkade jag inte börja tjafsa, ta tillbaka min väska och gå tillbaka. Utan de fick hotelladressen och jag satte mig i baksätet. Efter lite väntan kom bilförarens kompis, och de två satt fram. Föraren körde ”som en psykopat”, extremt aggressivt mellan filerna och tutade och tog risker. Resan tog tid och jag undrade om de körde fel avsiktligt. (Jag hade inte *Google Maps* pga ej SIM-kort än.) Fel känsla och kände oro.

De stannade inför en avspärning i en mycket ruffig gatstump och sa att det omöjligt gick köra till mitt hotell flera km bort ikväll, och jag kunde

Till Delhi, tyvärr

inte gå (i mörkret) heller. Förarmedhjälparen sa att de ville köra till en informationservice nära, så kan problemet lösas där. Nu visste jag att det gått fel, men hade inte bättre alternativ. Kom dit. ”Taxin” ville inte vänta, så jag betalade dem (hellre än att de försvann med min stora väska). På det stället satt en man som också gav mig psykopatvibbar, men av annat slag. Trevlig på ytan och ”ville bara hjälpa mig, helt gratis.” Så länge jag lydde. Ljög och hade helt egen agenda. Även han sa att det absolut inte gick att komma till hotellet jag bokat, och att hotellet var värsta prostitutionstället där rummen luktade hämskt. Det var klart att han inte skulle hjälpa mig dit. Han ville avboka hotellet utan kostnad för mig. Han fick det. Sen medgav han att de skulle ta betalt från mig; då skulle jag klaga hos Booking. Bad få se på karta var vi var, men fick icke-svar. Men han kunde ”som ren tjänst” hjälpa mig att boka ett nytt hotell. Nu var jag extremt tröttkörd. Jag lät honom kolla hotell till mig. Jag sa vilka område jag ville bo i, och han avfärdade det med att där kostade alla hotell 3000 kr natten (lögn). Han visste ett jättetrevligt hotell i bra område. Motvilligt medgav han att det låg 5 km ut. Eftersom hotellet var bra kostade det 290 USD (3300 kr) för tre nätter. Inget annat fanns (lögn). Jag insåg att jag ”scammades”, men var för trött. Så jag betalade 290 USD med kort (obra) och fick en hotellvouchert. Blev sen körd (av kompis) i ny ”privattaxi” till hotellet (kompisar). Halvruffigt område. Checkade in. Enkelt lyhört rum som var värt mycket mindre. En dålig kväll!!

Jag har som autist/ovanlig mycket erfarenhet att bli illa behandlad. Därför kan jag hantera snabbt. Men detta liknar när en som blivit misshandlad länge, påverkas mindre av ännu en misshandel.

Denna (pdf-)fil finns offentligt på: autsim.se
Uppdaterad: 2024-12-06
Torbjörn Andersson E-post: tor@autist.se